

ІГНАТКІН Іван Олександрович (08. 02. 1907, рудник Ірміне, нині м. Теплогірськ Луган. обл. — 20. 10.

1991, Київ) — історик архітектури. Доктор архітектури (1977), професор (1979). Закін. Харків. інж.-буд. інститут (1932), де 1934–41 й працював. 1944–50 — у Київ. інж.-буд. інституті; від 1950 — керівник сектору теорії Інституту історії та теорії архітектури (Київ). Викладав також у Київ. університеті. Досліджував історію архітектури та мистецтва. Автор розділів у вид. «Історія Києва» (1959–60, т. 1– 2), «Нариси історії архітектури Української РСР» (1962), «Історія українського мистецтва» (1967–70, т. 4–5; усі — Київ).

Основні праці

Київ. Москва, 1948; Олексій Миколайович Бекетов. К., 1949; Чернигов. Москва, 1955; Видатні російські зодчі. К., 1959; Полтава. К., 1966 (співавтор); Архитектура классицизма на Украине. Ленинград, 1974; Охрана памятников истории и культуры. К., 1990.

Д. О. Мироненко

Бібліографічний опис:

Ігнаткін Іван Олександрович / Д. О. Мироненко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13699>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).